Nr 28 **Warszawa, dnia 5 sierpnia 1949 r.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Treść:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU: str.

Poz. 183 z dnia 19 lipca 1949 r. L. D. V. 13152/1/49 r. w sprawie prowadzenia ksiąg szczególnego typu przez podatników zawodu aptekarskiego 185
„ 184 z dnia 27 lipca 1949 r. L. D. I. 533/91/49 r. w sprawie nabywania i najmowania nieruchomości dla instytucji państwowych 185
„ 185 z dnia 29 lipca 1949 r. L. D. V. 12373/3/49 w sprawie ustalania nadwyżki ze sprzedaży nieruchomości 186
„ 186 z dnia 29 lipca 1949 r., L. D. V. 13381/3/49 w sprawie obliczania zaliczek na podatek dochodowy 186

183. Okólnik z dnia 19 lipca 1949 r.

w sprawie prowadzenia ksiąg szczególnego typu przez podatników zawodu aptekarskiego.

W celu usunięcia wątpliwości powstałych przy prowadzeniu ksiąg szczególnego typu dla podatników zawodu aptekarskiego, wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 486), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia i zarządza:

1) Przewidzianej w okólniku z dnia 10 maja 1948 r. znak Min. Skarbu D. V. 4303/1/48 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 55, poz. 223) zasadzie prowadzenia oddzielnej, kolejnej numeracji recept, wpisywanych do numeratora recept (§ 5 ust. 3 rozp. z dnia 17 grudnia 1947 r.), niezależnej od numeracji ogólnej w formie numerków naklejanych na recepty i wydawanych przy zamówieniu klientom — czyni zadość postępowanie, przy którym wpisujący poszczególne recepty do numeratora zaopatruje je ręcznie lub mechanicznie w numer pozycji, pod którą poszczególna recepta była wpisana do numeratora; nie należy zaś interpretować wspomnianego okólnika w ten sposób, że wprowadza on obowiązek wydawania przez apteki klientom dodatkowych numerów przy przyjmowaniu zamówienia na recepty niekontowe.

2) Nie wykorzystane w jednym okresie rachunkowym numerki (z numeracji ogólnej — zob. pkt 1) mogą być zużytkowywane przez apteki w okresie następnym pod warunkiem, że w końcu poszczególnego okresu rachunkowego pod ostatnim zapisem numeratora zostaną wpisane numery zużyte w danym okresie z zaznaczeniem, od którego numeru kolejnego rozpoczyna się numeracja w roku następnym (nowym), i że wewnętrzna numeracja recept (zob. pkt 1) rozpocznie się od numeru pierwszego.

3) Ze względów oszczędnościowych numerator recept niewykorzystany całkowicie w jednym okresie może być używany w roku następnym z tym zastrzeżeniem, że poszczególne lata powinny być zamknięte, a na ostatniej stronie numeratora zostanie w końcu roku wpisana ilość stron numeratora zużyta w ciągu ubiegłego okresu; w związku z tym apteki, mogą nie dołączać numeratora do zeznań rocznych (art. 62 post. pod.), powinny go jednak dołączyć do zeznania o podatku obrotowym za okres, w którym został on ostatecznie wykorzystany; pozostałe księgi podatkowe mogą służyć tylko na jeden rok i bez względu na ilość niezapisanych stron należy je dołączyć do zeznań dla podatku obrotowego roku sprawozdawczego.

4) Praktyka wykazała, że niektóre apteki, prowadzące księgi handlowe, wpisują na jedno konto zakupy, dotyczące środków opatrunkowych, artykułów chirurgicznych, higieniczno-kosmetycznych, kosmetyki luksusowej, wód mineralnych i innych towarów wolnego obrotu; Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że łączenie takie (zob. okólnik z dnia 10 maja 1948 r.) jest sprzeczne z § 16 pkt 2 rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1947 r.; zostało ono dopuszczone jedynie w przypadku prowadzenia przy księgach handlowych jako księgi szczegółowej do rachunku zakupu — księgi zakupu dla aptek według wzoru Nr 5/apt; w drodze wyjątku w roku 1948 jako w pierwszym roku prowadzenia ksiąg szczególnego typu dla podatników zawodu aptekarskiego nie należy kwestionować ksiąg handlowych z tytułu łącznego księgowania na jednym koncie wyżej wspomnianych rodzajów zakupów — mimo, że nie była prowadzona księga zakupu dla aptek według wzoru 5/apt.

5) W związku z przepisem zawartym w ust. 2 pkt b) objaśnień do księgi sprzedaży dla aptek (wzór Nr 2/apt.), załączonych do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1947 r. o ustaleniu wzorów ksiąg szczególnego typu dla podatników zawodu aptekarskiego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 66, poz. 435), Ministerstwo Skarbu zezwala na zapisywanie w księgach podatkowych i uproszczonych w terminie do dnia 10-go następnego miesiąca tych pozycyj, które łączą się z obrotem kredytowym np. rabatów, a w księgach uproszczonych ponad to z tych pozycji rozchodowych, których wysokość może być określona i zaksięgowana dopiero po ustaleniu obrotu, np.: podatek obrotowy, wysokość czynszu ustalonego w stosunku procentowym do obrotu.

za Dyrektora Departamentu
R. Galster

(Znak Min. Sk. D. V. 13152/1/49).

184. Okólnik z dnia 27 lipca 1949 r.

w sprawie nabywania i najmowania nieruchomości dla instytucji państwowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania przez władze i urzędy oraz instytucje podległe lub nadzorowane przez Ministerstwo na terenie m. st. Warszawy i powiatu warszawskiego, Uchwałę Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1949 r.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 533/91/49).

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PREZYDIUM RADY MINISTRÓW

Uchwała Rady Ministrów
z dnia 21 czerwca 1949 r.
w sprawie nabywania i najmowania nieruchomości dla instytucji państwowych.

W celu wprowadzenia dyscypliny w planowej gospodarce lokalami na obszarze m. st. Warszawy i powiatu warszawskiego Rada Ministrów uchwala:

1. powołać Pełnomocnika Rządu do Spraw nabywania i najmowania nieruchomości dla instytucji państwowych z tym, że Prezes Rady Ministrów mianuje i odwołuje Pełnomocnika Rządu, który podlegać będzie bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów,

2. scentralizować u Pełnomocnika Rządu wszystkie sprawy na obszarze m. st. Warszawy i powiatu warszawskiego, dotyczące nabywania i najmowania nieruchomości lub ich części na cele biurowe lub mieszkaniowe państwowych władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw,

3. zakazać dokonywania bez zgody Pełnomocnika Rządu jakichkolwiek transakcji, dotyczących nieruchomości lub ich części na cele, oznaczone pod 2,

4. zobowiązać Pełnomocnika Rządu, aby nieruchomości lub ich części, nabyte lub zajęte na cele oznaczone pod 2, przekazał Komisji do Rozdziału Mieszkań przy Prezesie Rady Ministrów celem dokonania przydziału,

5. winnych zawarcia transakcji na cele oznaczone pod 2 bez zgody Pełnomocnika Rządu pociągać do osobistej odpowiedzialności za szkodnictwo gospodarcze.

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

185. Okólnik z dnia 29 lipca 1949 r.

w sprawie ustalania nadwyżki ze sprzedaży nieruchomości.

W myśl przepisów dekretu o najmie lokali właściciele domów mieszkalnych mogą otrzymywać z Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej dotacje przeznaczone na pokrycie kosztów niezbędnych remontów.

Biorąc pod uwagę, że wymienione dotacje posiadają charakter bezzwrotny a zatem koszty pokrycia z tych dotacji nakładów inwestycyjnych nie są kosztami poniesionymi przez właściciela nieruchomości, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w przypadku sprzedaży nieruchomości, w której remont przeprowadzony został w ramach bezzwrotnej dotacji udzielonej z Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej, przy ustalaniu nadwyżki z tej sprzedaży nie należy wartości nakładów poczynionych z wymienionych dotacji uważać za nakłady w rozumieniu art. 10 ust. 2 dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 52, poz. 414), podlegające odliczeniu od ustalonej nadwyżki.

za Dyrektora Departamentu
R. Galster

(Znak Min. Sk. D. V. 12373/3/49).

186. Okólnik z dnia 29 lipca 1949 r.

w sprawie obliczania zaliczek na podatek dochodowy.

Celem uproszczenia postępowania przy obliczaniu kwoty zaliczek na podatek dochodowy Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania skale z art. 19 ust. 1 i art. 21 ust. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) przebudowane dla celów obliczania zaliczek w dostosowaniu do dochodu miesięcznego w tych wszystkich przypadkach, gdy dla obliczenia dochodów w stosunku rocznym właściwy jest mnożnik 12. Natomiast skale te nie mogą mieć zastosowania, w przypadkach przewidzianych w § 43 ust. 3—6 i §§ 44 i 45 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 105).

Obliczona według załączonej skali kwota zaliczki podlega obniżeniu bądź podwyższeniu zgodnie z przepisami art. 19 ust. 2—5, art. 22 i art. 24 powołanego dekretu o pod. doch.

za Dyrektora Departamentu
R. Galster

(Znak Min. Sk. D. V. 13381/3/49).

Wysokość dochodu miesięczn złotych		Stopa podatkowa %	
ponad	do	art. 19 ust. 1	art. 21 ust. 1
10.000	11.666	5	—
11.666	13.333	6	—
13.333	15.000	7	—
15.000	16.666	8	—
16.666	18.333	9	—
18.333	20.000	10	—
20.000	23.333	11	—
23.333	26.666	12	—
26.666	30.000	13	—
30.000	33.333	14	2
33.333	37.500	16	2,5
37.500	41.666	18	3
41.666	45.833	20	3,5
45.833	50.000	22	4
50.000	58.333	24	4,5
58.333	66.666	26	5
66.666	83.333	28	5,5
83.333	100.000	30	6
100.000	125.000	32	6,5
125.000	150.000	34	7
150.000	175.000	36	8
175.000	200.000	38	9
200.000	250.000	40	10
250.000	300.000	42	11
300.000	350.000	44	12
350.000	400.000	46	13
400.000	450.000	48	14
450 000		50	15

Cena zł 15

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

WARUNKI PRENUMERATY I OGŁOSZEŃ.

Prenumerata płatna jest zgóry i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542.
„ za 1948 r. „ „ „ „ zł 4.356.

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszystkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za jeden mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.